

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/1376/2015
Identifikačné číslo spisu: 1214213871
Dátum vydania rozhodnutia: 20.07.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górasz
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1214213871.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu BL SLOVAKIA spol. s r.o., so sídlom v Nitre, Mostná 72, IČO: 31 396 054, zastúpeného Advokátskou kanceláriou AK Gavorová a partner s.r.o., so sídlom v Bratislave, Lombardiniho 22B, za ktorú koná konateľ a advokát JUDr. Edita Gavorová, proti žalovaným 1/ M., bývajúcemu v N., zastúpenému JUDr. Stanislavom Jakubčíkom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Kutlíkova 17 a 2/ M. bývajúcej v N., o určenie neúčinnosti právneho úkonu, ktorá právne vec je vedená na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 11 C 109/2014, dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2014 sp. zn. 9 Co 646/2014, 9 Co 693/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. októbra 2014 sp. zn. 9 Co 646/2014, 9 Co 693/2014 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 25. júna 2014 č. k. 11 C 109/2014-102 o nariadení predbežného opatrenia, ktorým bolo žalovanému 1/ zakázané nakladať s nehnuteľnosťami uvedenými v rozhodnutí.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali žalovaní 1/ a 2/ dovolanie.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaných treba odmietnuť; dovolanie žalovaného 1/ z dôvodu, že smeruje proti

rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.) a dovolanie žalovanej 2/ z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou (§ 447 písm. b/ C.s.p.).

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že dovolanie žalovaného 1/, keďže smeruje proti uzneseniu o predbežnom opatrení, proti akému uzneseniu Občiansky súdny poriadok, zákon č. 99/1963 Zb. účinný do 30. júna 2016 (ďalej len „O.s.p.“) dovolanie nepripúšťal (§ 239 ods. 3), bolo by prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ uvedeného poriadku. Takú vadu konania ale odvolací súd nezistil.

6. Dovolací súd považuje za bezdôvodnú dovoláciu námietku žalovaného 1/ o nedostatku právomoci súdu (§ 237 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Rozhodovanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa druhej hlavy druhej časti O.s.p. (teraz konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa prvého dielu tretej hlavy tretej časti C.s.p.) nepochybne patrilo a patrí do právomoci súdu. Ustanovenie § 8 O.s.p., na ktoré žalovaný 1/ poukazuje, upravovalo tzv. delenie právomoc medzi súdom a iným orgánom (najčastejšie správnym orgánom), o ktoré delenie právomoci ide vtedy, ak konaniu na súde obligatórne predchádza prejednanie veci na inom orgáne, a až potom, čo vec nie je na tomto orgáne s konečnou platnosťou vyriešená, môže o nej konať a rozhodovať civilný súd. O takú procesnú situáciu v preskúmanej veci ale nejde.

7. Pokiaľ žalovaný 1/ tvrdí, že nedostatočným odôvodnením svojho rozhodnutia mu odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., dovolací súd pripomína, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu napr. sp. zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV. ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, III. ÚS 551/2012, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 196/2014, I. ÚS 287/2014, I. ÚS 606/2014, I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015.

8. Podľa dovolacieho súdu žalovanému 1/ sa neodňala možnosť konať pred súdom ani tým, že mu nebolo doručené vyjadrenie druhej strany sporu k jeho odvolaniu proti uzneseniu súdu prvého stupňa.

9. Predbežné opatrenie bolo jedným zo zabezpečovacích inštitútov občianskeho súdneho konania, ktorého zabezpečovacia funkcia mala za cieľ dočasnou úpravou eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli nastať pred začatím konania alebo v jeho priebehu. Dočasnosť tohto opatrenia ako jeho základný znak znamenala, že nešlo o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi účastníkmi. Nariadením predbežného opatrenia nezískaval jeden z účastníkov práva, o ktorých sa malo rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne upravoval určitý okruh vzťahov. Vzhľadom na to, že určitý stav sa nastoľoval len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu, ktorá sa poskytuje až rozhodnutím súdu o veci samej, vyznačovali sa aj procesné nesprávosti súdov, ku ktorým (prípadne) dochádzalo pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania, ktorá spravidla nemala za následok (až) odňatie

možnosti pred súdom konať. Túto skutočnosť má pri rozhodovaní o sťažnostiach proti rozhodnutiam všeobecných súdov o predbežných opatreniach na zreteli aj Ústavný súd Slovenskej republiky (viď napríklad IV. ÚS 560/2012 a II. ÚS 426/2013). Aj rozhodovacia prax Európskeho súdu pre ľudské práva vylučuje aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv na rozhodovanie v otázke predbežných opatrení, resp. rozhodnutie *Apis versus Slovenská republika* z 10. januára 2000, č. 39754/98).

10. Pokiaľ je v dovolaní namietané, že napadnuté uznesenie (a spolu s ním aj uznesenie súdu prvej inštancie) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladalo (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

11. Uznesením Okresného súdu Bratislava II z 25. júna 2014 č. k. 11 C 109/2014-102 o nariadení predbežného opatrenia, potvrdeným dovolaním žalovanej 2/ napadnutým uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2014 sp. zn. 9 Co 646/2014, 9 Co 693/2014, nebola žalovanej 2/ uložená žiadna povinnosť.

12. Právo podať dovolanie neprislúcha tej strane procesu, v neprospech ktorej rozhodnutie odvolacieho súdu nevyznelo a ktorá týmto rozhodnutím nebola dotknutá vo svojich právach (R 50/1999).

13. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplýva z ustanovení § 239 O.s.p. a vady konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p v dovolacom konaní nevyšli najavo, dovolací súd odmietol dovolanie žalovaných 1/ a 2/ ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.), resp. ako podané neoprávnenou osobou (§ 447 písm. b/ C.s.p.) bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.